

فرهنگستان

کافه موسیقی

در پایان خوانندگی یا در انتهای روزهای اوج

لیلا موسی‌زاده (۱۰- روزگاری موسیقی پاپ در ایران نفس نمی‌کشید و هنوز به حوزه مجازها نپیوسته بود، آن روزها کسی فکرش را هم نمی‌کرد که روزگاری پاپ در ایران دوباره متولد شود. اما به هر روی شد و خوانندگانی در این حوزه پیدا شدند که اقبال به آنها بیشتر از موسیقی‌ای شد که متولیان فرهنگی رویش سرمایه‌گذاری کرده بودند. پاپ به شکل فواره‌ای در سال‌های اولیه احیای مجدد در ایران طرفداران و خوانندگان زیادی یافت.

۲- از آنجا که هنر عامه‌پسند همیشه با انبوهی مخاطب و تعداد ارائه‌کننده مواجه است، دیری نپایید که چراغ خوانندگان نسل اول رو به افول گذاشت و نسل دومی پدید آمد که این‌بار از بستر موسیقی سنتی ایران متولد نشده بودند بلکه آنها دقیقاً زاییده نسل موسیقی پاپ مجاز شمرده نمی‌شد اما در خفا به آن گوش می‌کرد. **۳-** هرچه رو به جلو رفت عرصه برای فعالیت خوانندگان پاپ محدودتر شد چراکه روزی نبود که در آن شاهد ظهور خواننده‌ای جدید نباشیم و در این میدان رقابت که هر کسی زمان محدودی برای شنیده شدن دارد هر کدام از خوانندگان پاپ راهی برای ادامه حیات خود بر گزینند. یکی به کیی آثار موسیقی بزرگان پاپ دست زد و در اصطلاح با موسیقی کاور خود را مطرح کرد، یکی ترانه‌های عمیق انتخاب کرد، یکی به لباس و ظاهر امر روی آورد و یکی برای خود شهرتی فراهم کرد تا بتواند در دنیای عامه‌پسندها بماند.

۴- اما بودند کسانی که در ابتدا کمی متفاوت ظاهر شدند و خواستند خودشان باشند ولی موضوعاتی دامنگیر آنان شد که و ذوق و استعدادشان را از نظرها انداخت. رضا یزدانی کسی بود که سال‌ها زیرزمینی فعالیت کرده بود و صدایش هرچند یادآور سبک مرحوم فرهاد مهراد بود اما در سال‌های اولیه او خودش بود و کارهایی را می‌خواند که در مفهوم چیز دندان‌گیری برای مخاطب عامه داشت. ولی در این سال‌ها او نگاهش به موسیقی‌ای که ارائه می‌کرد عوض شده و تا توانست از مفاهیم اعتراضی که در شعرهایش بود دوری گزیده است و بیشتر در کارهای سینمایی مسعود کیمیایی نقش فرهاد مهراد را ایفا کرده است که از این‌رو او را ترقی معکوس داده و این‌روزها که مخاطبانش دیگر سالن‌هایش را پُر نمی‌کنند به سینما روی آورده است.

۵- او به بازی شدن در نقش‌های سینمایی با الناز شاکردوست می‌بالد و دوست دارد نقش‌هایش را در فیلم ادامه دهد چراکه توانسته است نقش‌آفرینی خوبی کند و انتظارات خودش را برآورده سازد، هرچند طرفدارانش راضی نباشند، اما خود راضی است و اینجاست که این سوال مطرح می‌شود که آیا او به روزهای افول خویش رسیده است که در موسیقی ضعیف و در سینما قوی‌تر می‌شود؟ یا اینکه او از ابتدا در موسیقی هم نقش‌آفرین بوده و حالا نقشش به پایان رسیده است؟

مصاحبه با رضا یزدانی، خواننده پاپ

مستحیل در بازیگری

عکاس:علی جانش کایر

فرهیختگان | دنیای پاپ، دنیای ماندن نام‌های آن بر سر زبان‌هاست. هر چقدر نامی بتواند بیشتر در امار فروش آثار و بیلبوردهای بزرگ جایی از آن خود کند، بیشتر در خاطر عامه مردم خواهد ماند. راه‌های ماندن در آن بالاها بسیار زیاد و متفاوت است و از این رو است که هر خواننده پاپ راهی متفاوت برای بیشتر دیده شدن برمی‌گزیند؛ یکی با پوشیدن لباس‌های خاص سعی می‌کند خود را در کانون توجه قرار دهد و دیگری با عکس‌هایی ششپه مدل. یکی در کنسرتش از ته سالن وارد می‌شود و یکی از میان دودها روی سن ظاهر می‌شود اما همه این کارها زمانی مطرح است که خواننده هنوز به روزهای افول خود نرسیده و حتی در سرآشویی سقوط هم قرار نگرفته باشد اما وای به روزی که یک خواننده پاپ آهسته‌آهسته از روزهای اوج خود دور بيفتد؛ دیگر به آسانی نمی‌تواند به تمام آنها دست و پا می‌زند تا در کانون توجه عامه مردم همچنان باقی بمانند. رضا یزدانی خواننده پاپ و شاید به قول خودش راک، در سال‌های اولیه فعالیتش، حضوری پر سر و صدا داشت و گوی سبقت را از دیگر خوانندگان ربوده بود اما او این روزها به سمت سینما گرایش پیدا کرده است و هرچند کمتر از خوانندگی او کاری منتشر می‌شود اما در هنرپیشگی جدی‌تر به سمت‌بوسویی می‌رود که شاید سال‌های آینده مخاطبانش خوانندگی او را به فراموشی بسپرنند. با او در این‌باره گپی زدیم؛ گپی که به دقت ایده و افکار او را مشخص می‌سازد که سمت و سوی فکری و هدفش از وادی موسیقی و سینما چیست.

در ابتدا از برنامه‌های خود بگویید که در حال انجام چه کارهایی هستید و از پایان ماه صفر و در هفته‌های آتی چه کارهایی برای علاقه‌مندان خواهید داشت؟

در دو ماه گذشته مشغول یک فیلم سینمایی‌بودم.

همکاری در فیلم کدام کارگردان؟ آیا باز هم با آقای کیمیایی؟

خیر. کاری از عرفان عظیم‌پور به تهیه‌کنندگی مهتاب کرامتی و نقش‌های اصلی آن هم من و مصطفی زمانی و پگاه آهنگرانی بودیم.

یعنی شما در نقش اصلی به‌عنوان هنرپیشه در این فیلم بازی کردید؟

بله. در این فیلم در نقش اصلی بازی کردم که تازه تمام شده است. ۴۰ روز در گِرش بودیم. ضمناً مشغول جمع‌آوری آلبوم جدیدم هستم که ان‌شاءالله اواخر زمستان می‌توانیم منتشرش کنیم.

آلبوم جدیدتان چیست؟ در ادامه همان کارهای قبلی همچون ساعت‌ها و اینهاست؟

خیر. آن که تمام شد و بعد از آن(ساعت‌ها) هم یک آلبوم داشتم.

🎵

آنچه در نشست خبری جشنواره موسیقی فجر مطرح شد

سلیقه موسیقایی مشاوران جشنواره مهم نیست!

بخش بین‌الملل جشنواره همیشه به‌عنوان چشم‌وچراغ جشنواره از ابتدای راه‌اندازی تاکنون مطرح و همواره معیار ارزیابی گروه‌ها و حضور آنها در جشنواره مساله‌ای بوده است که از آن می‌توان سبک‌وسباق سیاست‌گذاران جشنواره را تشخیص داد. مساله‌ای که از دید کارشناسان و منتقدان و حتی مردم عادی نیز دور نمی‌ماند. در سال‌های گذشته بخش بین‌الملل به‌علت نیازمندی به شناخت هنرمندان خارجی و سطح کیفی آنها دبیری جداگانه داشت که این دبیر به رایزنی برای آوردن گروه‌های خارجی و هنرمندان بین‌المللی می‌پرداخت و بسته به تسوان رایزنی و روابط خارجی می‌توانست از عهده این امر برآید، البته سلیقه دبیر اجرایی در انتخاب گروه‌ها و دعوت از آنها مساله مهمی است که نمی‌توان از آن چشم پوشید؛ ضمناً سیاستگذاری این بخش مستلزم داشتن فردی با دیدگاه برنامه‌ریزی کوتاه و بلندمدت است تا بتواند در این بخش کاری جدی صورت دهد. مدیر اجرایی جشنواره موسیقی فجر در پاسخ به پرسش‌های «فرهیختگان» درباره بخش بین‌الملل که امسال آیا این بخش دبیر مجزا دارد یا نه و اگر ندارد چه کسانی به مدیر جشنواره در راستای دعوت از هنرمندان خارجی کمک رسانده و مشورت داده‌اند و به‌طور خلاصه گروه‌های خارجی را به پیشنهاد چه کسانی به جشنواره دعوت کرده‌اند و معیار راهیابی این گروه‌ها به جشنواره چه بوده است، گفت: «در همه حوزه‌ها سعی کردیم از مشورت دوستانی که در این بخش تجربه دارند، استفاده کنیم.» که با درخواست برای اسم بردن از مشاوران این حوزه ادامه داد «مثلاً آقای پورناظری» و با اعلام این نام از سوی خبرنگار،

بله می‌دانم اما علاقه شما به کارهای دنباله‌دار باعث شد بپرسم چراکه شاید این آلبوم هم دنباله‌دار باشد.

یکی تراژدی، یکی سه‌گانه

بوده که سه‌گانه ساعت‌ها

تمام شد. آلبوم جدیدم

یک آلبوم دیگر است. آلبوم

بسیار متنوع و متفاوتی

نسبت به کارهای قبلی‌ام

است که ان‌شاءالله منتشر

می‌شود. یک سری هم

موزیک‌ویدئوها دارم ضبط

می‌کنم که اگر بتوانیم و

بشود جمع‌آوری‌اش کرد و

به تعدادی قابل انتشار برسد

– مثلاً هفت، هشت ویدئو

بشود– شاید سال آینده یک

مجموعه تصویری دیگر هم

بتوانیم داشته باشیم.

مجموعه تصویری که قصد دارید سال آینده آن را منتشر کنید آیا قطعه‌های تصویری از کنسرت‌ها و اجراهای شماس

یا اینکه کلیپ مجازاست؟

نه، مثل مجموعه نوستالژی است.

سابق بر این رسم بود که هر کس در شغلی

که داشت کارهایش را می‌کرد و آخر سر که دیگر هیچ کاری نداشت می‌رفت خواننده می‌شد. مثلاً فوتبالیست‌ها که

آخر سر همه کارهایشان

را در فوتبال کرده بودند

ابتدای خدا حافظی از فوتبال

که دیگر بازی نمی‌کردند

می‌رفتند یک چیزی

می‌خواندند و خواننده

می‌شدند. یعنی به این ژانر هم یک سری می‌زدند تا

در حوزه پرطرفدار پاپ هم خود را بیازمایند و از یادها

نروند. حالا شما چطور شده

است که به سینما گرایش پیدا کرده‌اید؟ البته شما در

فیلم «طهران-تهران» هم نقش آفرینی کرده بودید اما

بازهم در حوزه موسیقی بود.

شاید شما اطلاع ندارید؛ من قبیل از این هم در چند کار دیگر بازی کرده‌ام.

می‌دانم چند کار دیگر هم کرده‌اید. به خاطر همین پرسیدم چراکه راهی را که در سینما با ایفای نقش‌های جزئی شروع کرده‌اید، ادامه داده‌اید و به نقش اصلی

الکساندر رودین دوباره به ایران می‌آید

گروه‌ها و هنرا پس از پایان ضبط آثار موزیسین‌های ایرانی برای موسسه ناکسوس، توسط ارکستر سمفونیک تهران بار دیگر الکساندر رودین به ایران می‌آید تا ضمن رهبری ارکستر سمفونیک تهران برای مخاطبان تکنوازی پیانو و ویولن سل نیز داشته باشد. این رهبر و نوازنده حرفه‌ای پیانو و ویولن سل روزهای ۲ و ۳ دی مه‌مان ارکستر سمفونیک تهران خواهد بود. در حقیقت ارکستر سمفونیک تهران میزبان دومین رهبر رسمی مه‌مان خود، رودین در برنامه مهر تا مهر امسال است تا به همراهی این رهبر میهمان، قطعاتی را از آهنگسازان برتر موسیقی کلاسیک جهان یعنی ولفگانگ آمادئوس موتزارت، لودویگ فان بتهوون، یوزف هاینن، کامی سن سان و الکساندر رودین روی صحنه تالار وحدت ببرد.

رسیده‌اید و حتی در فیلم «طهران تهران» در نقش یک خواننده که به شما نزدیک بود بازی کردید.

قبل از «طهران تهران» فیلم «بوی گندم» را بازی کردم. در آن هم با مصطفی زمانی و الناز شاکردوست نقش اصلی بودم. قبل از آن هم جلوی دوربین آقای کیمیایی بودم و قبل از آن نیز چهار تا تئاتر بازی کردم. شروع کار من در سال ۷۶ و ۷۷ با کار تئاتر بود.

یعنی اکنون می‌خواهید بگویید که در این حوزه باسابقه هستید و دارید به تئاتر یا به سینما ادای دین می‌کنید؟

نه، دارم کار می‌کنم. ادای دین نیست. دینی ندارم که بخواهم ادایش کنم.

پس صرفاً علاقه است و اگر علاقه است فکر می‌کنید که گرایش‌تان به موسیقی بیشتر است یا سینما یا بینابین است؟ قطعاً علاقه من در درجه اول موسیقی است. من ۹ تا آلبوم موسیقی کار کرده‌ام.

بله، مردم هم شما را به عنوان خواننده می‌شناسند و می‌گویند در فلان فیلم هم بازی کرده است.

بله. ولی وقتی پارسال سه چهار تا نقش یک بازی کردم دیگر فرق کرد اما هنوز خوانندم. یعنی وقتی فیلم سینمایی‌ای هست که دوستش دارم، نقشش را دوست دارم، می‌روم بازی می‌کنم، می‌روم کار می‌کنم.

فکر کرده‌اید به اینکه زمانی رضا یزدانی خواننده را سینما از دوستدارانش بگیرد و بشوید یک هنرپیشه؟ یعنی دیگر موسیقی در حاشیه زندگی سینمایی شما قرار بگیرد و طرفداران هم دیگر رغبتی به شما نداشته باشند؟

نه، اصلاً این‌طوری نیست. همیشه و همیشه در این سال‌ها سینما در خدمت موسیقی من بوده است. البته این فیلم آخر، کاملاً فیلم متفاوتی است. اصلاً نگاه من به بازیگری در این فیلم آخر، عوض شد و اینکه همه چیزش فرق می‌کرد، هم درواقع کارگردان فرق می‌کرد و هم اکثبی که از آن کار می‌کردند. من خیلی از این فیلمم راضی هستم. حتی به آنجا رسیدم که ممکن است بازیگری را ادامه بدهم.

چه چیزی در بازیگری دیدید که دوست دارید آن را ادامه بدهید؟

در فیلم آخر بسازی و نقش‌آفرینی من با تمام بازی‌هایی که تاکنون کرده‌ام خیلی فرق داشت. درواقع همه چیزم با فیلم‌های قبلی فرق کرده بود. از خود خیلی راضی بودم. بقیه هم راضی بودند. رشد در هنرپیشگی باعث شده که نظر مساعدی به آن پیدا کنم.

گزارش

گروه‌ها، حوزه ایران فرهنگی است و بر اساس حوزه ایران فرهنگی گروه‌ها را انتخاب کردیم و گفتند که تأکیدمان بر این محوریت باشد و دومین معیار اما گروه‌هایی بودند که در سال‌های گذشته درخواست و اعلام آمادگی کرده بودند که فکر کردیم از آنها هم استفاده کنیم؛ مثلاً آنهایی که از بخشی از اروپا و باقیمانده از دوره‌های قبلی جشنواره فجر هستند که خودشان برای حضور درخواست داده بودند.» نوربخش اما ارزیابی کیفی آنها را به‌واسطه رزومه‌هایی دانست که به آنها ارسال شده و گفت آنها گروه‌هایی هستند که حداقل سالانه صد اجرا در فستیوال‌های جهانی داشته‌اند که تا تشکیک «فرهیختگان» درباره آمار بالای صد کنسرت در فستیوال‌های سراسر دنیا با توجه به ۵۲ هفته بودن سال، مدیر جشنواره را وادار به قف‌بشینی کرد که بگوید ملاکش تعداد برنامه‌های بالای این گروه‌هاست. اما سوال دوم «فرهیختگان» درباره نوع نگاه مدیر جشنواره برای سال‌های آتی بود که او را با این پرسش‌ها مواجه کرد که آیا برای یک سال عهده‌دار این سمت خواهد بود یا زمانی بیش از این متصور است و آیا چشم‌اندازی برای جشنواره فجر دارند؟ با توجه به توضیحاتی که حمیدرضا نوربخش داد مشخص شد آنچه تاکنون به‌عنوان تغییرات در جویز و بخش‌های جشنواره صورت گرفته است از نظر او چشم‌انداز جشنواره است. بدیهی است تغییر در شیوه اجرای جشنواره جزء‌سند چشم‌انداز جشنواره نیست، بلکه منظور از سند چشم‌انداز، اعلام آن هدف و جایگاهی است که با حرکت و نقطه «الف» می‌خواهیم به نقطه «ب» در آینده برسیم و تمام کارها با توجه به این سیاست کلی تعریف می‌شود. این مساله اساسی‌ترین معضل جشنواره فجر است که تاکنون لاینحل مانده و این‌گونه که مشخص شد در این دوره نیز سند چشم‌انداز برای جشنواره فجر تدوین نشده است و همچنان این جشنواره پراستاره به تغییر مدیریت و دولت، دستخوش تغییرات جدی خواهد شد؛ چراکه نداشتن سند چشم‌انداز و هدف، ضمانت اجرایی و الزام برای ارتقا و رشد کیفی جشنواره نمی‌آورد. مساله‌ای که در ۳۰دوره اخیر مغفول مانده و مشخص نیست چرا در تدوین آن کوتاهی می‌شود.

#

گروه‌ها و هنرا پس از پایان ضبط آثار موزیسین‌های ایرانی برای موسسه ناکسوس، توسط ارکستر سمفونیک تهران بار دیگر الکساندر رودین به ایران می‌آید تا ضمن رهبری ارکستر سمفونیک تهران برای مخاطبان تکنوازی پیانو و ویولن سل نیز داشته باشد. این رهبر و نوازنده حرفه‌ای پیانو و ویولن سل روزهای ۲ و ۳ دی مه‌مان ارکستر سمفونیک تهران خواهد بود. در حقیقت ارکستر سمفونیک تهران میزبان دومین رهبر رسمی مه‌مان خود، رودین در برنامه مهر تا مهر امسال است تا به همراهی این رهبر میهمان، قطعاتی را از آهنگسازان برتر موسیقی کلاسیک جهان یعنی ولفگانگ آمادئوس موتزارت، لودویگ فان بتهوون، یوزف هاینن، کامی سن سان و الکساندر رودین روی صحنه تالار وحدت ببرد.

یادداشت

به همت موزیسین‌های جوان برگزار می‌شود

بزرگداشت پیشکسوت کمانچه‌نوازی

زکریا یوسفی
نوازنده سازهای کوبه‌ای

درباره‌لای فرهنگ گذشتگان این سرزمین فقط شکاف خرابه‌ها نیستند که با ایماواشاره از رویدادهای دیرینه این سرزمین سخن می‌گویند. آن خطه بر می‌خیزد که همه اسرار موسیقی شمال خراسان نیز در سطوح گوناگون و در پرده‌های رازگونه از تاریخ فرهنگ و هنر گذشتگان سخن می‌گوید. نغمه‌هایی از زبان سازهای

آن خطه بر می‌خیزد که همه اسرار موسیقی بخششی‌ها و عاشق‌ها

هستند که بازمانده‌گان حقیقی

ایران باستانند. به همین مناسبت

۳ دی در بجنورد جمع می‌شویم

برای بزرگداشت ولی عاشق، یکی از اسطوره‌های موسیقی

ایران‌زمین که یادش را گرامی بداریم و این مهم میسر نمی‌شد

به‌جز یاری دوست هنرپرورم آقای طاهر خرمی عزیز که بانی

و حامی این رویداد است و با نگار خارکن در آن شب

خواهیم نواخت.

نگاه

بعد از ۳۱دوره

آیا سند چشم‌انداز و هدفی

برای جشنواره موسیقی فجر نوشته می‌شود؟

گروه‌ها و هنرا، حوزه ایران فرهنگی است و بر اساس حوزه ایران فجر دوره ۳۱اعلام شد تا در بهمن شاهد اجرای این فستیوال موسیقی باشیم؛فستیوالی که امسال مدیر آن حمیدرضا نوربخش مدیرعامل خانه موسیقی است و موزیسین‌ها انتظارات زیادی از او برای بهتر برگزار شدن این جشنواره دارند؛ جشنواره‌ای که برای اولین بار گردآوری و برنامه‌ریزی و مدیریت آن به بیرون از بدنه دولت واگذار شده است شاید این جشنواره پر قدمت از حالتی دولتی و بدون برنامه‌ریزی خارج شود و بتواند در حدودانده‌هایی که از آن انتظار می‌رود ظاهر شود. ۳۱دوره برگزاری جشنواره موسیقی فجر تاکنون عاجز از صنعت‌سازی و شکوفایی بین‌المللی بوده و حتی در میان هنرمندان داخل کشور نیز جایگاهی کاشی پیدا کرده است و باید برای این مسائل و مشکلات آن چاره‌ای اندیشید. در اولین دوره برگزاری جشنواره موسیقی فجر به دست حمیدرضا نوربخش هرچند امکان تحولات وجود داشت، آن‌گونه که انتظار می‌رود و چنانچه نوربخش گفت آهسته‌آهسته باید پیش رفت. با این همه سوالی که در همه دوره‌ها پابرجاست این است که جشنواره موسیقی فجر بر اساس کدام هدف و سند چشم‌انداز تاکنون فعالیت داشته که در آن مشخص شده باشد قرار است از نقطه «الف» به نقطه «ب» برسد یا چیزی اینچنین! و این مهم‌ترین کاری است که می‌شود حداقل انتظار داشت برای جشنواره فجر در دهه چهارم عمرش سندی به منظور مشخص کردن مسیر، هدف و چشم‌انداز آن نوشت تا اشل جشنواره و حدودانازه گروه‌ها و کیفیت آن – حداقل یک‌بار– تعریف شده باشد.

کافه موسیقی

از سپیده‌دم تجدد تا ۱۳۳۴

تأریخ‌مدیدن گل‌ها
نویسنده: محمدرضا فیاض
ناشر: سوره مهر
چاپ آذر ۹۴

نام محمدرضا فیاض برای هر علاقه‌مند

جای موسیقی آفت‌در ازشمند است

که تا آن را روی جلد کتابی ببیند

بی‌درنگ با خود قصه مطالعه آن کند.

محمدرضا فیاض، موسیقیدان،

مدرس، پژوهشگر و نویسنده موسیقی

است که سال‌ها بدون هیچ ادعایی

مشغول فعالیت خویش است و تقریباً

در تمامی نوشته‌ها و آثار منتشرشده

صوتی و مکتوب و آن چیزی که در

وهله اول به‌چشم مخاطب جلوه‌گر

می‌شود دانش و احاطه‌اش در موسیقی

است. به‌طوری‌که در جامعه چندپاره

موسیقی ایران –که نمی‌توان در آن

فردی را پیدا کرد که توسط عده‌ای

مورد هجومه قرار نگردد– تنها درباره

فیاض است که نظرها این‌گونه نیست

و همگان درباره او نظری موافق دارند؛

چراکه او با قلم به‌دور از حاشیه خود بارها نقدهای بسیار متقنی را منتشر ساخته

است که نه تنها جای هیچ‌گله و شکایتی را برای نقدشونده یا منتقدان باقی نگذاشته،

بلکه نقدشونده را نیز سیاست‌دقت و دانش بالای خویش کرده است. اکنون این

پژوهشگر باسابقه کتابی را منتشر ساخته که پژوهشی جامع‌شناسانه در حوزه موسیقی

است، در فاصله سال‌های ۱۳۰۰ تا ۱۳۳۴ شمسی و در آن مطالعه موردی درباره

موسیقی صورت گرفته است. این کتاب به سفارش دفتر موسیقی انتشارات سوره مهر

به پژوهشگر و موسیقیدان محمدرضا فیاض به تحریر در آمده است و دوره خاصی از

تجدد کشورمان را روایت می‌کند. فیاض در این کتاب آن‌گونه که نوشته، معتقد است:

«سرگذشت رادیو در ایران با داستان تجدد گرّه خورده است. از یک طرف رادیو در

واپسین دوره قدرت مردی به ایران آمد که بانی نیرومند تجدد عملی ولو در شکل

آمرانه آن بود و از طرف دیگر همین دستاورد متجددانه قرار بود در کوتاه‌ترین زمان

ممکن تجدد رضاخانی را همه‌گیر کند. در کانون داغ این پروژه اشاعه تجدد، موسیقی

رادیو نیز ناگزیر به موضوع تجدد گرّه می‌خورد. مباحث این کتاب قصد دارد داستان

تجدد را نه به‌عنوان موضوعی نظری، بلکه به‌مثابه یک پروژه عملی در کنش‌های

دست‌اندرکاران حوزه وسیع موسیقی بازشناسی کند. عبور از امر جزئی به امر کلی و

مطالعه تجدد ایرانی نه در وجهی کلان و عام، بلکه در فعالیت انسان‌هایی که در عمل

در گیر یک موضوع مشخص اند: موسیقی.»